

[Boligministeren]

Til hr. Wilhjelm: jeg tror, vi må sige, at man kan belyse de juridiske problemer på mange måder. Når et sådant problem opstår, er én måde en retssag, en anden og meget nem måde er at spørge folketinget: hvad mener I nu om den pågældende bestemmelse?

Her er det, jeg har sagt: vi vil ikke falde i nogen af de grøfter, hr. Wilhjelm så venligt viser os hen til. Vi vil ikke lave den lovgivning, fru Kirsten Jacobsen ønsker, af rent politiske grunde, for vi vil ikke tilkendegive, at vi regner det som en mulighed overhovedet, at et almennyttigt byggeri kommer på tvangsauktion, og vi vil ikke give frit løb for boligaktivisterne. Derfor har vi altså indrettet os på den måde, vi har gjort. Sådant er vi altså bare.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Jeg vil gerne understrege, at jeg henviser ikke til nogen grøfter, som regeringen og socialdemokratiet har at vælge imellem. Det er ombudsmanden, der, som det høflige menneske han er, undlader at sige, at den lov er så stjerneklar, som den er, men da boligministeriet nu har sæt tvivl om den, slutter han med at sige: hvad med at foretage en tydeliggørelse? Det er ham, der har bedt om det.

Nu siger boligministeren: vi ønsker ikke at lovgive om hypotetiske spørgsmål. Ja men hvem var det, der startede hele denne affære? Det var boligministerens forgænger, den socialdemokratiske boligminister for 1½ år siden, der startede med at bruge denne hypotetiske situation og sige: indtræffer den, så kan lejerne vente, at deres ejendomme bliver udstykket. Det var det, der startede det hele. Det har socialdemokratiet og regeringen ikke set sig for god til. Men når det så kommer til, at man skal op at stå for den sag, så siger man: nej, nej, lad os prøve at lave lovgivning ad bagdøren. Det er i virkeligheden det, man gør. Den lovgivning, man lavede i 1966, siger altså noget andet. Jeg mener, den klart siger noget andet. Jeg mener, ombudsmanden høfligt siger, at boligministeriets fortolkning er yderst tvivlsom. Det er en høflig udlægning af boligministeriets fortolkning, vil jeg nok sige.

Det er en ærlig sag, som fremskridtspartiet og de konservative gør, at komme her at si-

ge: o.k., vi ønsker, at der skal stå, at det dér kan lade sig gøre. Det er til at tackle politisk, det kan vi få en diskussion om, det kan folk blande sig i ude omkring, som de socialdemokratiske borgmestre forsøgte sidste år. Men det er ikke nogen ærlig sag at forsøge at lave den lovgivning ad bagdøren, som boligministeren nu forsøger ved at sige: vi vil ikke tage stilling til det.

Jeg håber, dette forslag kommer til afstemning. Socialdemokratiet bliver nødt til at tage stilling til: skal det stå i loven, eller skal det ikke stå der? Jeg går ud fra, at hvis det bliver stemt ned – hvis den klare formulering, som fremskridtspartiet og de konservative har lagt frem, bliver stemt ned her i salen – må det betyde, at den gamle tekst med den fortolkning, at det ikke kan lade sig gøre, står ved magt. Socialdemokratiet skal ikke slippe fra at tage stilling, især ikke når de insisterer på at lovgive ad bagdøren, som det her er tilfældet.

Boligministeren (Erling Olsen):

Hvis dette lovforslag kommer til afstemning, stemmer vi imod, derom ingen tvivl. Det har efter vor mening ikke de konsekvenser, hr. Wilhjelm nævnte. Men hvis hr. Wilhjelm vil have en politisk tilkendegivelse, så er det den, at man fra boligministeriets side og fra socialdemokratiets side ikke ønsker at bruge tvangsauktion som trussel over for lejere, der vil lave huslejeboykot. Vi vil for det første, som man vil se af de forslag, der bliver fremsat om kort tid, skabe rimelige forhold i det almennyttige boligbyggeri, og så vil vi på anden vis tage os kærligt af de mennesker, der huslejeboykoter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.